

KTOLI (8) *pron*

o *jasne*.

N ktoli (7). \diamond *A* kogoli (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zaimek „kto” w połączeniu z partykułą „-li” w funkcji wzmacniającej: któż; quis Vulg.

Pytajny, wprowadza zdanie pytajne zwykłe (8) :

a. Niezależne (4) : *A to ktoli też piął? ábo kto tego iáwnnie náuczał/ nie Apoštołowieli y Ewánieliftowie? CzechEp 211; KochSz B2v; przyšli do Iefulá vczniowie/ mowiąc: Ktoli więtfzym ieft [Quis ... maior est] w kroleftwie niebieskim. WujNT Matth 18/1, s. 75.*

b. Zależne (4) :

α. Bez zapowiednika [w tym: cum ai (1)] (3) : *Oczy śmutne podnołzę ná wśyftki łtrony: Vpátruiąc/ ktoli łye mnie vżałuię/ Ktoli mię w złéy przygodzié moiéy rátuie. KochPs 187.*

Połączenie: »ktoli to« (1): Nieznam się ku tym łupom: ktoli to łzalony W Marfowym domu przybił ten dar niezdárzony. KochFr 45.

β. Z zapowiednikiem (1) : *Pithani othym ktholi łobolye Byenyałchewy dlugiemu spoznanya pobrall, powyada yłch mv knehczi [...] powyadali ze wolff nyeyaky LibMal 1553/178.*

Cf **KTOŹ**